

СЕНКЕ И ЊИХОВИ ПРЕДМЕТИ

1991 2020

АНТОЛОГИЈА НОВИЈЕГ СРПСКОГ ПЕСНИШТВА

Приредио
САША РАДОЈЧИЋ

Тања Крагујевић (1946)

ХЛАДНА ГОЛУБИЦА

Говорили смо о поезији.

Мисли пролазнице
огледале су се у излозима.
И речи нетражене
проналазиле се
у својим промишљеним
и осетљивим бићима.

У кратким ћутњама
готово да се могао
зачути звук сличан
оном кад се склопи
сигурносна брава.

Кад деца су
на љуљашкама.
И хладна голубица
на сувом длану.

Кад ствари напокон
налазе своје место.
Светло и озрачено.

Као изненадно
пресељење оних
што никуда не путују.

ДРВО ЖИВОТА

Дрво живота
има и суве гране.

Падају ми на лице
као одломци епа.

Једноминутне новеле.
Роман у нестајању.

Шкрипа подземног
воза у тунелу.
Невидљив гар.

Црна јакна што расте.
У лепету мог срца.

На плећима непознатог.

СРЕЋА

Видела сам срећан
свет. Расипао се.
Као младост.

За тили час.
На хондама. На окуци.
Под кацигом лудости.

Видела несрећне.

Били су вазда скромни.
Тихи и мудри.

Напокон су хтели
само да умру. А није се
дало увек. Ни лако.

Срећа је у растојању.

У старој радњи
оптичара. Који каткад
одложи чудни окулар.

А она одзвони. Баш тада
пролети. Тако обична.

Као прегача сусетке
прострга на ветру.
Из које непрекидно
навиру дечица.

Лепо се види
прекипело млеко
заслужних година.

Тек уписаних
у основну школу.
Још у млечним мрљама.
Налик облацима.
Или првом сертификату.

Личној карти анђела.

Коме су ти несташци
фломастером већ
доцртали бркове.

И брзом поштом
мобилне телефоније
проследили је ником
другом. До самом
Створитељу.

ЗНАК

Мењам се.

Нисам више снежна.
Грудва што грунула
ти је у груди.

Ни помрачење.
Са короном страсти.

Само свој знак.
Шкорпија
у подзнаку
девице.

Убод у рану.

На чијем врху
блиста кап тренутка.

Мала
смртна ружа.